

Sygn. akt II Kp 361/11

Postanowienie

Dnia 9 stycznia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Różańska

Protokolant Anna Bodalska-Krydowska

po rozpoznaniu zażalenia przedstawiciela Fundacji dla zwierząt „Argos” na postanowienie Prokuratura z dnia 26 września 2011 r. o umorzeniu dochodzenia

na podstawie art. 306 §1 kpk, art. 329 §1 kpk, art. 465 § 1 kpk,

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie Prokuratora Rejonowego w Otwocku z dnia 26 września 2011 r. o umorzeniu dochodzenia i sprawę przekazać Prokuraturze Rejonowej w Otwocku do ponownego rozpoznania.

Za zgodność z oryginałem
świadczy
Sekretarz Sądowy
Anna Bodalska-Krydowska
Anna Bodalska-Krydowska

UZASADNIENIE

Prokurator postanowieniem z dnia 26 września 2011 roku umorzył śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego w osobie Powiatowego Lekarza Weterynarii w Otwocku w związku z nadzorowaniem w latach 2004-2010r. Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Celestynowie, tj. przestępstwa z art. 231 § 1 kk oraz w sprawie znęcania się w latach 2004-2010r. nad zwierzętami przez kierowniczkę Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Celestynowie, tj. o przestępstwa z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła Fundacja dla Zwierząt „Agros”.

Sąd zważył, co następuje.

Rację ma skarżący podnosząc, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest niepełny i niewystarczający do wydania końcowej decyzji. Z analizy uzasadnienia postanowienia prokuratora o umorzeniu śledztwa wynika, iż podejmując decyzję oparł się on głównie o zeznania osób zainteresowanych brakiem rozwoju sprawy, w tym osób potencjalnie podejrzanych. Natomiast zeznania te stoją w sprzeczności z wnioskami kontroli przeprowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii. Zbędnym jest przytaczanie całości tego raportu w zakresie, w którym dotyczy on schroniska w Celestynowie. Warto jednak wskazać, iż wg raportu dokumentacja lekarska prowadzona przez lek. wet. Cezarego Wawrykę jest niespójna z zapisami zawartymi w dokumentacji schroniska i niewiarygodna. Brak jest udokumentowanych zapisów psów chorych, a następnie poddanych eutanazji, potwierdzających ich leczenie przed eutanazją. Jest to dowodem na nieprzestrzeganie dobrostanu zwierząt przez obsługę schroniska i tolerowanie tego faktu przez organ nadzoru. Następnie w raporcie podane jest szereg przypadków świadczących o powyższej ocenie.

Jednak mimo takich wniosków Prokurator bez weryfikacji zeznań C. Wawryki przyjmuje, iż w działaniach lekarza brak jest umyślności, o czym mają świadczyć przeprowadzane przez niego kontrole, a kierowniczka schroniska na miarę możliwości tej palcówki zapewniała im warunki do życia.

Z raportu tego wynika również, iż widoczne są niekonsekwencje w ewidencji zwierząt w schronisku. Lekarz nadzorujący schronisko twierdzi, iż jest to efekt prowadzenia wielu oddzielnych ewidencji. Niezależnie od takiego czy innego prowadzenia wykazów, lekarz zobowiązany był kontrolować ewidencję ze stanem faktycznym.

Prokurator nie dokonał analizy całej dostępnej dokumentacji i wynikającej z niej korekty bilansów rocznych. Z zawiadomienia bowiem wynika, iż narastała rozbieżność między stanem faktycznym i ewidencyjnym, która sięgała około tysiąca zwierząt. W ocenie skarżącego przeprowadzona w 2005 roku inwentaryzacja zwierząt i przyjęcie jej wyników za stan początkowy 2006 roku nie wyjaśnia losu tylu zwierząt. W ocenie Sądu prokurator nie sprawdził w żadnej mierze którejkolwiek z tych tez.

Nie ustalono także kto prowadzi i finansuje schronisko. Schronisko w Celestynowie działa w ramach Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami, a z zeznań dyrektorki wynika, że było to jakoby jej prywatne przedsięwzięcie finansowane z doraźnej dobroczynności. W zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa oraz w zażaleniu na postanowienie podniesione jest, iż Izabela Działak była długoletnim prezesem Zarządu Głównego TOZ. Zatem możliwości finansowe schroniska należy odnosić do finansów TOZ w całości.

W uzasadnieniu zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa skarżący zasadnie kwestionuje ustalenia Prokuratury odnośnie prawdziwości tezy o przyjmowaniu zwierząt głównie w sytuacji konieczności humanitarnej. Przedstawiona jest tam logiczna argumentacja, która winna być zweryfikowana. Skoro z zeznań dyrektorki schroniska wynika, iż

przyjmowała od lekarza Klamczyńskiego co pół roku 5-6 psów „celem ratowania tych psów” to cel ich przenoszenia wymaga sprawdzenia. Z informacji przekazanych przez skarżącego wynika, iż były one przenoszone z niewielkiego schroniska prowadzonego w ramach lecznicy weterynaryjnej, gdzie psy miały dobrą opiekę. Były one przewożone do miejsca o wiele niższym standardzie. Trudno zatem uznać, iż celem było ich ratowanie.

Wyjaśnienia wymaga także postępowanie w zakresie przyjmowania kotów do kociarni w sytuacji kiedy panował w niej wirus FIV i FIP, a schronisko miało zakaz przyjmowania nowych kotów. Obie te choroby zakaźne są śmiertelne dla kotów. Zdziwienie zatem budzi argumentacja o przyjmowaniu kotów celem ich ratowania, skoro nie były one izolowane od chorych osobników i otoczenia.

W świetle okoliczności podniesionych przez skarżącego, iż brak jest w Niemczech miejscowości o nazwie „Noise”, gdzie prowadzone ma być wg. dyrektorki schronisko, dokąd rzekomo wywieziono 200 psów z Celestynowa zapisując jej w ewidencji jako „adoptowane”, należy tą kwestię także wyjaśnić.

Nie wyjaśniono roli pracownika Janiny Gniadek w uzupełnianiu dokumentacji w tym zapisów o eutanazji, przyczynach śmierci zwierząt. Z materiału dowodowego można wysnuć wniosek, iż w niektórych przypadkach lekarz weterynarii potwierdzał datę zgonu, przyczynę, identyfikację wpisaną przez tego pracownika. W tym kontekście wyjaśnić trzeba dostępność leków i preparatów dla pracowników schroniska, co jak wynika z raportu nie było prawidłowe.

W ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy nie wyjaśnia w żadnej mierze okoliczności sprawy przedstawionej w zawiadomieniu. Sprawa niniejsza z uwagi na jej zawartość i wielowątkowość wymaga wyjątkowo dokładnej analizy całości dokumentacji, w tym również dokumentacji finansowej, przesłuchania świadków biorących udział w kontroli schroniska. Należy także zbadać tezę o umowach z urzędami gmin, na podstawie których przyjmowane były zwierzęta.

W ocenie Sądu możliwe, iż koniecznym będzie zaciągnięcie opinii biegłych w tym biegłego z zakresu weterynarii. Wniosek taki rodzi się chociażby po przeczytaniu oceny postępowania weterynarza i pracowników schroniska w zakresie psa przyjętego 20XI09 r pod pozycją 237/09. Przypadek ten został opisany w raporcie. Przypadków takich jak wskazany powyżej jest więcej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w postanowieniu.

**Za zgodność z oryginałem
świadczy**

Sekretarz Sądowy
Anna Bodalska-Krydowska
Anna Bodalska-Krydowska

Sąd Rejonowy w Otwocku
II Wydział Karny
ul. Armii Krajowej 2
05-400 Otwock

Data wysłania: 20 stycznia 2012
Sygnatura akt: **II Kp 361/11**

Pani
Fundacja dla Zwierząt "Argos"
ul. Gancarska 37A
04-886 Warszawa

31 STY. 2012

D O R Ę C Z E N I E O D P I S U P O S T A N O W I E N I A

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny odpis zapadłego postanowienia z dnia 09/01/2012 wraz z uzasadnieniem.

Pouczenie:

Od orzeczeń wydanych przez sąd odwoławczy na skutek odwołania nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426§1 kpk)

Sekretarz Sądowy
Sekretarz Sądowy
Anna Bodalska-Krydowska
Anna Bodalska-Krydowska